

Innus considerare quod mors ei? pl? ponde-
ret q̄ oia p̄cā. videam? p̄ q̄nto noller q̄s
talē hoīem occidere si esset p̄ns r̄ sciret eū
talē esse. Ita q̄ si diceret alicui: nisi occi-
das istū hoīem: tot? mūdus p̄ibit r̄ q̄cqd
deus nō est. certe nullus faceret s̄ nec de-
beret facere si sciret eū talē esse p̄ oī creatu-
ra p̄servanda. nec s̄ in finitū? numer? mun-
dorū ei daret. Item si etiā diceret: tu occi-
des illū hoīem: aut oia peccata mūdi ve-
nient sup̄ te r̄ imputabunt tibi. nōne iste
diceret q̄ citius veller oia peccata mun-
di sustinere supra se et imputari ei q̄ euz
occidere? etiā nō solū mūdi p̄sentis. s̄ oia
que p̄nt fieri in futuro r̄ q̄ excogitari pos-
sent. Et nō solū de occisione sed etiā de q̄
libet parua lesione q̄ tangeret ip̄m. p̄ q̄n-
to etiā aliq̄s nō deberet modicū ledere p̄
sonā regis vel imperatoris. Un̄ igit̄ esset s̄
q̄ aliq̄s horeretur plus vñū p̄c̄m̄ in lesiōe
hui? hominis q̄ oia alia que p̄nt excogi-
tari. quia lesio istius p̄sone multo magis
excedit sine cōparatione om̄s creaturas.
Dors Ecce igit̄ manifestissimū est: q̄ nulla q̄n-
titas: magnitudo seu multitudo p̄c̄orū
extra p̄sonā huius hominis potest nec va-
let cōparari violationi et destructiōi vite
corporalis talis hominis. Quantum ḡ bo-
num est illud: cui? destructio est tam ma-
la? Si enī excedit om̄ne bonū creatum. q̄
mala est eius destructio: ergo vita illi? ho-
minis plus est bonū r̄ maius bonū sine
cōparatione: q̄ illa peccata sint mala. que
q̄dem peccata sua interfectio sine est ma-
tione superat. Un̄ si interfectio illi? hoīs
superat om̄ne multitudine peccatorū que
excogitari possunt extra p̄sonā ei? r̄ si p̄cā
et crimina tantū sunt odibilia q̄ntū sunt
mala. et vita illius hoīs tantū sit amabi-
lis q̄ntum erit bona. sequit̄ q̄ vita illius
hominis plus erit amabilis r̄ magis bona:
q̄ oia p̄cā sint odibilia et mala. Ergo
tantū bonū tam amabile sicut erit vita il-
lius hominis q̄ preciosior est q̄ om̄ne qd̄ ē
circa deū. nō erit sufficiens ad soluendū
qd̄ debet p̄ peccatis et offensis toti? mū-
di: cum superat om̄ne debitū quod debēt
peccatores p̄ satisf̄actione. imo pl? pon-
derat in infinitū. Ecce igit̄ quod vita illi?
bonis vincit om̄ia crimina: om̄es offen-

fas r̄ oēs culpas si detur p̄ illis. Si ergo
dare vitā est accipe mortē. sicut datio hu-
ius vite p̄ualer r̄ preponderat in bonitate
plus q̄ oia peccata hoīm in malo. ita ac-
ceptio mortis. Ergo si ille hō que queri-
mus det vitā suā morti sponte ad hono-
rem dei p̄ satisf̄actione totius hūane natu-
re. nōne satisf̄aciet et soluet p̄ oib? hoīb?
Et satisf̄actio erit maior in infinitum q̄
om̄ne debitū qd̄ debēt oēs hoīes. Patet
ḡ quod mors illi? hoīs q̄ est necessarius p̄
satisf̄actione toti? humane nature p̄ualer r̄
magis ponderat q̄ multitudo r̄ magni-
tudo oīm offensa r̄ peccatoꝝ.

Qualiter ip̄a mors dealeat r̄ superet pec-
cata occidentiū talem hoīem.

Titulus. cclviii.

Et quoniam dictū est q̄ mors illi?
hominis qui erit deus et homo:
superabit om̄ia p̄cā r̄ crimina ho-
minū. sed dubiū est quod poterit delere et
superare peccata illoꝝ q̄ occidunt eum.
Quoniam si tam malū est occidere euz: q̄n-
tum bona erit vita ei? quod poterit mors
eius sup̄are r̄ delere peccata r̄ crimina illo-
rū q̄ eū occidunt? q̄ apparet q̄ tantū ma-
lū sit p̄c̄m̄ eoz q̄ occidunt eū: q̄ntum vita
eius est bona. Ergo quod mors eius pote-
rit satisf̄acere p̄ peccato eoz q̄ eum occi-
dunt: Si si poterit delere p̄c̄m̄ alicui?
illoꝝ et satisf̄acere p̄ illo. oportet enī q̄ sa-
tisfactio sit tanta q̄ dealeat om̄ia peccata.
Dors Dic possum? dupliciter respōdere. Pri-
mo q̄ nullus scienter occideret illuz si ta-
lem eum cognosceret sc̄z deum et hoīem.
ideo si occidunt eū: ignoranter occidunt.
quare sequitur q̄ peccatum eoz nō est
ita malum: sicut vita eius fuit bona. quia
ignozantia diminuet peccatum illud: v̄t
nō sit ita infinituz. Unde quando dicitur
fuit q̄ tantū mala fuit destructio eius: q̄n-
tum vita eius bona. tunc non pensauim?
q̄ interfectio seu occisio eius facta fuit ig-
noranter: sed quasi scienter fieret. q̄ nun-
q̄ aliquis poterit nec veller scienter face-
re. Secundo respondere possum? q̄ me-
ritum et bonum quod faciet ille homo q̄
erit deus: erit duobus modis infinituz.
Primo ex parte facientis. quia erit p̄sona
infinita. sc̄do ex p̄te dei acceptantis. quia

Dors
xpi p̄ua-
let p̄c̄o-
crucifi-
gentiuz

Veritū
mortis
xpi ē du-
pliciter in-
finitum

Titulus. cclix

omne meritū deo acceptabile est infinitū: sicut demeritū infinitū. Et sic datio vite erit infinita ex parte dantis et ex parte acceptantis. sed omne peccatū quodcūq; possit facere creatura est finitū ex parte facientis: sed solū infinitū ex parte illius contra quē fit scz ex parte dei. Et sic mors illius hominis potest delere omnia peccata fieri possibilis per creaturā: et per illis satisfacere. et ultra supabit in infinitum.

De circumstantiis et conditionibus quas habebit illa preciosa mors: et que puenient oves erunt ei.

Titulus. cclix.

Et quā illa preciosissima mors et in finiti valoris illius preciosissimi et benignissimi et piissimi hominis quod indigens est necessaria toti humane nature per satisfactione. et in ipsa pendet tota restauratio et totū bonū hominis. id est videamus quod circumstantias habebit: et que conditiones ei puenient. Et quā illa mors erit satisfactio totius nature humane et totius bonum et totū meritū. id est illi morti convenit ut habeat omnes conditiones per quas poterit esse magis meritoria et satisfactiva ac magis accepta. et per quas poterit declarari maior bona voluntas: bonū cor et intimus affectus cordis hominis illius morientis. Unum oportet quod talis mors ut dicitur est sit voluntarie accepta ac sponte. quod aliter nihil proficeret. Et ideo oportet quod ille benignissimus homo velit suscipere et sustinere mortē libenter et sponte: et cum bona voluntate. et ideo habebit maximū amorē et maximā charitatē ac ardentissimā et exquiritā pietatē erga naturā humanā perditā ut soluet. Et ideo solū valet sustinere et recipere mortē. imo per talem modū et talē formā in quibus talis mors sua erit magis meritoria et magis satisfactoria. magis utilis et comoda per humana natura. et quod etiā conveniat sue piissime voluntati et charitati ardentissime. Et ideo quod ille homo recipiet mortē non inuitus nec ignoranter. imo ipso sciente permittente et volente. id est talis mors oportet ut sit deliberata et ordinata per ipsum et: et non fiet cum casu fortuito. sed ipsemet eligat voluntarie talē mortē qualē voluerit. et nihil fiat in sua morte contra suā voluntatē. Et quod quanto mors erit

cum maiori pena magis crudelis et dolorosa ac magis ignominiosa et turpis opprobriosa ac derisoria si sit voluntarie assumpta. tanto erit magis meritoria et satisfactoria: et comodolios humane nature: ac magis acceptabilis deo. ideo certe puenit et amorē ardentissimo et pietati illius piissimi hominis: ut non solū velit sustinere mortē. imo talē mortē sicut dicitur est. quod hoc erit maius bonū quod potest facere. Et ideo convenit sine maxime bonitati ut faciat tantū bonū: quo non poterit esse maius nec melius: nec excogitari. Unum ille homo piissimus erit persona infinita: et ideo convenit ei facere tantū bonū: ut sua mors preciosissima superet et excedat omnia peccata: et ut non possit magis supare ut habeat omne meritū. Et ideo pueniet quod omnes conditiones et omnes circumstantie quod poterit reddere illā mortē difficillimā: penalissimā per omnem modū atrocissimam et crudelissimā: dolorosissimā ac ignominiosissimā sine in illa morte seu comitentē eā. Et ideo convenit quod fiat in loco publico et solenni et non in occulto: de die et non de nocte. et sic de alijs circumstantiis. et oportebit quod genus mortis sit turpissimū et ignominiosissimū. Quod autē poterit fieri ista facilliter possumus cognoscere si consideremus illos per quas talis mors fiet. quā oportet quod sint inimici sui maximi. Unum ita dicitur est quod ille primus angelus scilicet diabolus erit inimicus capitalis istius hominis: et habebit odio in summo. et ideo trahabit mortem suam. et inflamabit aliquos homines ad summū odium istius per summā inimicitiam. Et ideo illi homines qui erunt inimici sui non solū desiderabunt ipsum occidere. imo etiam inferre mortem turpissimā et amarissimā. et talem qualem dicta est. Et multū bene puenit illi talis mors. quod inimici eius multū desiderabunt ei inferre talem mortē ut dicitur est. et ipse cum gaudio et bona voluntate suscipiet eam. et sic eorum desiderium et voluntas in hoc concordant. sed in isto non erit similis voluntas. quod ipsi mala et pessima voluntate et perversa intentione inflammati eum occident. sed ipse bona voluntate et in timore cordis affectu. propter saluationē totius humane nature ad honorem dei: et ad offensam placandam mortē libenter sustinebit.

Ti. ccl/ liij.

quod mors xpi sit voluntaria.

quod mors xpi sit de libera et electa.

Quod sit de peccatissimo.

Quod sit in loco publico.

Ti. cclv.

Quod sit de peccatissimo mori in cruce.